

REDAKTOR SƏNƏTİ

Knyaz ASLAN
Bakı Dövlət Universiteti
Kitabşünaslıq və Nəşriyyat işi kafedrasının müdürü,
pedaqogika üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
knyazaslan@mail.ru

ƏDƏBİ-BƏDİİ NƏŞRLƏR: təsnifləşdirilməsi, sistemləşdirilməsi, tipləri və növləri

Xülasə

Elmi məqalənin əsas məqsədi ədəbi-bədii nəşrlərin tiplərinin və növlərinin spesifik xüsusiyyatlarının müəyyənləşdirilməsidir. Məqalədə ədəbi-bədii nəşrlərin təsnifləşdirilməsi, sistemləşdirilməsi və redaktə xüsusiyyatları araşdırılır. Burada eyni zamanda ədəbi-bədii nəşrlərin tərtibatının, redaktəsinin və nəşrinin daha da yaxşılaşdırılması üçün səmərəli tövsiyələr verilir.

Açar sözlər: ədəbi-bədii nəşrlər, ədəbi-bədii nəşrlərin təsnifləşdirilməsi, ədəbi-bədii nəşrlərin sistemləşdirilməsi, ədəbi-bədii nəşrlərin tipləri və növləri, ədəbi-bədii nəşrlərin redaktəsi, ədəbi-bədii nəşrlərin tərtibatı.

Giriş

Hər il dünyada və Azərbaycanda çapdan çıxan və yayılan çoxsaylı ədəbi-bədii əsərlərdən peşəkarlıqla baş çıxarmaq üçün ədəbiyyata sistemli yanaşma tələb olunur.

Ədəbiyyat aləmi bir-biri ilə qarşılıqlı əlaqədə olan və müəyyən bir şəraitdə nizama salınmış əsərlər qrupu kimi başa düşülür. Qarşılıqlı əlaqədə və qarşılıqlı fəaliyyətdə olan əşyalar və hadisələr çoxluğu tam şəkildə sistem yaradır. Buna oxşar forma isə qruplaşdırma adlanır. Qruplaşdırma zamanı əşyalar və hadisələr müəyyən əlamətlərə görə birləşir. Bir qayda olaraq qruplar cinslərə, növlərə, tiplərə və başqa əlamətlərə görə ayrılır. Müəyyən əlamətə görə formalasdırılmış qruplar məntiqi ardıcılıqla, məntiqi tabeçiliklə yerləşdirilir. Bu sistemləşdirmənin təsnifləşdirmə növüdür.

Həyat gerçekliklərini idraki vasitələrlə əks etdirən ədəbi əsərlər *idraki ədəbiyyat*, həyat gerçekliklərini bədii obrazlar vasitəsilə əks etdirən ədəbi əsərlər *bədii ədəbiyyat* növünü yaradır. Bununla belə, hər iki ədəbiyyat növü bütövlükdə ədəbiyyat anlayışını tam şəkildə əhatə etmir. Belə ki, ədəbiyyatın tərkibinə həm də insanın dünya haqqında və özü haqqında biliklərini, idraki və bədii obrazlar vasitəsilə əks etdirənəsərlər daxildir. Bu isə ədəbiyyatın idraki-obrazlı ədəbiyyat növünü meydana çıxarıır.

Hazırda ədəbi-bədii nəşrlər üzərində redaktor işinin təkmilləşdirilməsi, onun dəyərinin müəyyənləşdirilməsi ciddi problemlərdəndir. Ədəbi-bədii nəşrlərin ümumi xarakteristikası, onların yaradılmasında, işlənməsində redaktorun rolu olduqca önəmlidir. Ədəbi-bədii nəşrlərin məqsəd təyinatı, çoxfunksiyalılığı, oxucu ünvani, eləcə də ədəbi-bədii nəşrlərin dil və üslub xüsusiyyətləri, bədii və texniki tərtibatı və s. kimi mühüm cəhətlər ayrıca araşdırma tələb edir.

Ədəbi-bədii nəşrlərin tipləri və növləri

Ədəbi-bədii nəşrlər bir və ya bir neçə bədii ədəbiyyat əsərini özündə birləşdirən (*əhatə edən*) nəşrdir. Bədii ədəbiyyat əsərində biliyin (*idrakin*) və həqiqətin əks etdirilməsi vasitəsi bədii sözdür.

Ədəbi-bədii nəşrlər bədii ədəbiyyat əsərlərinin məzmunu ilə cəmiyyətin tanış olmasını təmin etməyə, estetik zövqün, əxlaqi prinsiplərin, yüksək mənəvi keyfiyyətlərin formallaşmasına, istirahətə köməyə imkan yaratmaq üçün nəzərdə tutulur. Bu nəşrlərin oxucu təyinatı çox genişdir.

Əsərin təsvir forması (*nazm, nəşr*), janrı (*böyük – roman, dram, epos; orta – povest, poema, esse; kiçik – hekayə, şeir*), təsvirin və obyektin predmeti (*mənəvi-əxlaqi sfera, sosial problemlər, estetika sahəsi və s.*) ədəbi-bədii nəşrlərdə olan informasiyanın xarakterini müəyyənləşdirir, onun tipinə və növünə təsir göstərir.

Son illərdə bədii ədəbiyyatın nəşrə hazırlanması istiqamətində nəşriyatların məqsədyönlü fəaliyyət göstərməsi və rəngarəng oxucu maraqlarının təmin olunması məsələləri diqqəti cəlb edir. Bu isə öz növbəsində bədii ədəbiyyat buraxılışının ümumi strukturunun müəyyənləşdirilməsinə, sabit nəşr qrupları haqqında çoxsaylı məlumatın təhlil edilib ümumiləşdirilməsinə və sistemləşdirilməsinə ehtiyac doğurur.

Bədii ədəbiyyat nəşrlərinin tipologiyası kifayət qədər yaxşı işlənib hazırlanmış sahə hesab edilir. Rusiyada ədəbi-bədii nəşrlərin tipologiyası məsələləri ilə kitabşunaslıq elmi baxımından müəyyən dərəcədə B.Y.Buxştab,

E.İ.Proxorov, A.A.Qreçixin, A.Y.Çernyak, L.N.Kastrulyina, Q.N.Şvetsov-Vodka, V.Y.Barikin, Azərbaycanda isə B.Allahverdiyev, İ.Vəliyev, K.Aslan və başqları məşğul olmuşlar.

Rusiya Kitab Palatasının mütəxəssisləri tərəfindən hazırlanmış “Nəşrlərin tipologiyası” monoqrafiyasında ədəbi-bədii nəşrlərin təsnifatının əsasında burada sadalanan əlamətlər dayanır:

- Ədəbi-bədii nəşrlərin funksional istiqaməti (*təyinatı*);
- Ədəbi-bədii nəşrlərin oxucu ünvani;
- Ədəbi-bədii nəşrlərdə informasiyanın xarakteri;
- Ədəbi-bədii nəşrlərin strukturu;
- Ədəbi-bədii nəşrlərdə mətnin hazırlığının xarakteri;
- Ədəbi-bədii nəşrlərin konstruksiyası.

Mütəxəssislərin eksəriyyətinin fikrincə, **ədəbi-bədii nəşrlərin tipləri** onun məqsədi və oxucu istiqaməti (*təyinatı*) əsasında fərqləndirilir. Funksional istiqaməti (*təyinatı*) əlamətinə görə ədəbi-bədii nəşrlər (*başqa sözlə, bədii ədəbiyyat nəşrləri*) üç yarımtipə bölünür:

- a) elmi ədəbi-bədii nəşrlər;
- b) elmi-kütləvi ədəbi-bədii nəşrlər;
- c) kütləvi ədəbi-bədii nəşrlər nəşrlər.

1) Elmi ədəbi-bədii nəşrlər

• Elmi ədəbi-bədii nəşrlərin məqsədi bədii ədəbiyyat əsərinin filoloji dəyərləndirilməsindən ibarətdir;

• Elmi ədəbi-bədii nəşrlərin oxucu ünvani peşəkar ədəbiyyatşünaslar, filologlar və başqları hesab olunur;

• Elmi ədəbi-bədii nəşrlərin zahiri əlamətlərinə burada sadalanan xüsusiyyətlər daxildir: nümunəvi (qanuna uyğun) mətnin mövcudluğu; əsərin bütün variantlarının mövcudluğu; mətnin müəllif redaksiyalarının mövcudluğu; memuarların və sənədli mənbələrin hamısının mövcudluğu; əhatəli (geniş) soraq aparatının mövcudluğu.

Bədii ədəbiyyat əsərlərinin elmi nəşri tədqiqat işi üçün nəzərdə tutulur. Elmi nəşrin tədqiqat tələbatının təmin olunması istiqaməti əsərlərin seçimində, nəşr strukturunda, soraq aparatında və s. öz əksini tapır.

Bir qayda olaraq, elmi nəşrlər əsər ilk dəfə nəşr edilən zaman elm sahəsində hadisəyə çevrilir. Başqa sözlə, əsərin müasir səviyyədə öyrənilməsi baxımından ilk dəfə nəşr olunan elmi nəşr sayılır. Elmi nəşr həmisi tədqiqatçılar üçün əhəmiyyətli dərəcədə yeni olan mühüm bir məsələni özündə ifadə edir. Buraya unudulmuş və ya daha əvvəl nəşr olunmamış əsərlərin seçimi, mətnin çapa hazırlanması, tərcümənin təqdimatı, şərhlərin, əlavələrin verilməsi və s. kimi məsələlər daxildir. Elmi nəşrdə sırf bədii hədlər bir qədər dağlıqlış şəkildə olur.

Elmi əsərlər toplusuna yaziçinin bütün əsərləri və ya seçilmiş “qeyri-yaradıcı” mətnləri daxil edilir. Bu, həm onun yaradıcılıq bioqrafiyasının öyrənilməsi, həm də bu əsərlərin və ya mətnlərin tədqiqatçılara təqdim olunması məqsədilə həyata keçirilir.

Tədqiqat üçün material təqdim edən elmi nəşrlərdə çox vaxt müxtəlif siyahılardan, tərcümələrdən ibarət olan mətnlər də verilir.

Müşayiətedici materialların sistemi də tədqiqat məqsədlərinə tabe edilir. Elmi nəşri tekstoloji tarixi-ədəbi və ya nəşriyyat şəhri müşayiət edir. Elmi nəşrin soraq aparatı üçün geniş struktur tipikdir. Əsərin tədqiqatına yardım məqsədilə müxtəlif növ əlavələr çap edilir.

Bədii ədəbiyyatın elmi nəşri yaziçinin ədəbi irlisinin daha geniş, daha tam şəkildə eks etdirilməsi, mətnin dəqiqliyi, soraq aparatının daha diqqətlə hazırlanması ilə fərqlənir. Nəşrin bu tipi tədqiqat işi üçün nəzərdə tutulur. Belə nəşrlər əsərlərin tam külliyyatı və ya əsərlərin akademik külliyyatı şəklində təqdim edilir. Buraya yaziçinin qələmindən çıxmış bütün əsərlər: tam (*bitirilmiş*) və natamam (*bitirilməmiş*) əsərlər, hissələr, eskizlər, məktublar, gündəliklər, məqalələr və s. daxil edilir.

2) Elmi-kütləvi ədəbi-bədii nəşrlər

- *Elmi-kütləvi ədəbi-bədii nəşrlərin məqsədi* yalnız müəllif mətninin deyil, həm də onun haqqında biliklərin kütləviləşməsindən (populyarlaşmasından) ibarətdir;
- *Elmi-kütləvi ədəbi-bədii nəşrlərin oxucu ünvani* ixtisaslaşmış oxuculardır;
- *Elmi-kütləvi ədəbi-bədii nəşrlərin zahiri əlamətlərinə burada sadalanan xüsusiyyətlər* daxildir: nümunəvi (qanunauyğun) mətnin mövcudluğu; əhatəli (geniş) soraq aparatının mövcudluğu.

Elmi-kütləvi ədəbi-bədii nəşr buraya daxil edilmiş əsərlərin öyrənilməsi üçün nəzərdə tutulur.

Elmi-kütləvi əsərlər toplusu yaziçinin yaradıcılığının öyrənilməsinə yönəldilmiş dərin əsaslı mütaliyə xidmət edir. Buraya yalnız müntəxəbat əsərləri deyil, elcə də müəllifin yaradıcılıq bioqrafiyası üçün əhəmiyyətli olan, onun tərcüməyi-halının ayrılmaz hissəsinə çevrilən, müəyyən maraq kəsb edən başqa mühüm materiallar da daxil edilir.

Elmi-kütləvi nəşrlərin əsas təyinatı ilə, yəni onların bədii ədəbiyyatın öyrənilməsi istiqaməti ilə əlaqədar ayrı-ayrı nəşrlər üçün, həmçinin müxtalif növ toplular, seriyalar və s. üçün əsərlər seçilir. Bu, orta və ya ali təhsil müəssisələrində ədəbiyyat kursunun tədris proqramlarına daxil olan əsərlərdən ibarət ola bilər. Yaxud tədris proqramının çərçivəsindən kənara klassik əsərləri də buraya daxil etmək olar. Bu zaman elə əsərlər seçilməlidir ki, həmin əsərlər bu və ya digər xalqın ədəbiyyatının inkişafı haqqında təsəvvür yarada bilsin. Əlbəttə, seçim zamanı müasir yerli və ya xarici ədəbiyyatın ən əhəmiyyətli əsərlərinin nəşrə daxil edilməsi daha çox əhəmiyyət kəsb edir.

Elmi-kütləvi nəşrlər tərkibinə görə tam deyil. O, yaziçinin bütün əsərlərini əhatə etmir, onun soraq aparatı daha çox populyar olur. Burada verilən şəhər mənqiqli hekayədən ibarətdir, giriş məqaləsi isə müəllifin yaradıcılığının, ədəbiyyatın, dövrün və s. icmali xarakteri daşıyır. Elmi-kütləvi nəşr daha geniş oxucu dairəsi üçün nəzərdə tutulur. O, yaziçinin yalnız ən əhəmiyyətli əsərlərini əhatə edən əsərlər toplusu (*külliyyatı*) şəklində təqdim edilir.

3) Kütləvi ədəbi-bədii nəşrlər

- *Kütləvi ədəbi-bədii nəşrlərin məqsədi* incəsənət növlərinindən biri kimi bədii ədəbiyyatın kütləviləşməsindən (populyarlaşmasından) ibarətdir;
- *Kütləvi ədəbi-bədii nəşrlərin oxucu ünvani* elementar bədii qavramışa malik olan geniş oxucu dairəsidir;
- *Kütləvi ədəbi-bədii nəşrlərin zahiri əlamətləri bunlardır:* titul və rəqinin və mətnin mövcudluğu; soraq aparatının olmaması.

Bədii ədəbiyyatın kütləvi nəşri ən geniş oxucu dairələrinin sorğularını təmin etmək, onları klassik və müasir yaziçilərin ən əhəmiyyətli bədii əsərləri ilə tanış etmək üçün nəzərdə tutulur. Bədii ədəbiyyatın növləri strukturuna

(quruluşuna) və tərkibinə görə fərqləndirilir. Buraya ədəbi-bədii əsərlərin müstəqil (ayrıca) nəşrləri, toplular, almanaxlar, antologiyalar, seçilmiş əsərlər daxildir.

a) **Əsərlər toplusu** bir müəllifin yaradıcılığını bütövlükdə təqdim etmək üçün ən əhəmiyyətli əsərlərinin müəyyən hissəsini özündə əks etdirən bircildli və ya çoxcildli nəşrdir.

Əsərlər toplusuna daxildir: a) Tam əsərlər toplusu; b) Seçilmiş əsərlər toplusu; c) Natamam əsərlər toplusu.

Seçilmiş əsərlər bir və ya bir neçə müəllifin müəyyən əlamətə görə seçilmiş ən əhəmiyyətli əsərlərinin müəyyən hissəsini özündə əhatə edən bircildli və ya çoxcildli nəşrdir.

b) **Toplu** bir sira əsərlərdən ibarət məcmiadır. Toplu bir və ya bir neçə yaziçinin əsərlərini özündə əhatə edən nəşrdir.

Toplunun iki növü mövcuddur: a) *Müəllif toplusu*; b) *Kollektiv toplu*.

Müəllif toplusuna daha çox bir müəllifin, bəzən isə iki müəllifin əsərləri daxil edilir.

Müəllif toplusu janr, tematika (*mövzu*), xronoloji, yekun və başqa növlərdə tərtib olunur.

Kollektiv toplusuna iki və ya daha çox müəllifin əsərləri daxil edilir.

Kollektiv toplusu mövzusuna, ədəbi istiqamətinə, janrına görə müəyyən ədəbi məktəbə, cərəyanə, dərnəyə və s. həsr edilmiş əsərlərdən ibarət ola bilər.

Kollektiv toplu almanax, antologiya, müntəxəbat şəklində tərtib edilir.

c) **Almanax** iki və daha çox müəllifin bir ədəbi istiqamətə və müxtəlif janrlara aid olan əsərlərindən ibarət kollektiv topludur.

Almanax müəyyən əlamətə görə bir yerə toplanmış ədəbi-bədii və ya elmi-kütləvi əsərləri özündə əhatə edən topludur. Almanaxlar ya yaşılı oxuculara, ya da uşaq oxuculara ünvanlanır. Onlar dövri, qeyri-dövri və ya serial şəklində ola bilər.

d) **Antologiya** ayrı-ayrı müəlliflərin bir janrda yazdığı əsərlərin daxil edildiyi kollektiv topludur.

Antologiya müxtəlif müəlliflərin seçilmiş əsərlərinin toplusudur.

d) **Müntəxəbat** bir tədris kursuna daxil olan müxtəlif əsərlərin tam şəkildə və ya ayrı-ayrı hissələrdən ibarət formada bir yerdə tərtib edilmiş kollektiv topludur.

e) **Mononəşr** bir müəllifin ayrıca nəşridir. Mononəşrin iki növü mövcuddur: a) Tam mətnli mononəşr; b) Qısalılmış (uyğunlaşdırılmış mətnlə) mononəşr.

Ədəbi-bədii nəşrlərin konstruksiyası və tərtibati

Ədəbi-bədii nəşrlərin konstruksiyası nəşrin, müəllifin, janrin, ədəbi əsərin məzmununun və s. məqsədi və oxucu təyinatı ilə müəyyənləşdirilir.

Elmi əsərlər külliyyatı (toplular) böyük həcmli (çoxcildilərin 60-a qədər cildi olur) malikdir. Onlar uzun müddəti istifadə üçün nəzərdə tutulur. Elmi əsərlər külliyyatı adətən parça ilə örtülüş möhkəm cilddə buraxılır, zahiri tərtibatı ciddi, elmi tip xarakterində olur. İllüstrasiyalar, bir qayda olaraq, sənədli tip qaydasında verilir.

Elmi-kütləvi nəşrlər oxucuların geniş dairəsi üçün nəzərdə tutulmuş, intensiv istifadəyə hesablanmışdır. Bu nəşrlər orta formatlı, qalın cildli, adətən sünü materiallarla örtülüş möhkəm cildli olur. Bir qayda olaraq orta keyfiyyətli kağızda çap edilir. İllüstrasiyalar az verilir, əsasən bədii bədii-obrazlı tipdə olur.

Ayrı-ayrı əsərlərin və topluların nəşrləri qənaətli, adı və daha yaxşı, daha təkmil tərtibatda çıxa bilər. Bahalı kağız növlərində nəşr edilmiş, çoxrəngli çap olunmuş, zəngin dekorasiya və illüstrasiyalarla bəzədilmiş, qızıl haşiyələrlə toxuma cildlərdə hazırlanmış son dərəcə nəfis (*təmtəraqlı, möhtəşəm*) nəşrlər də mövcuddur. Bununla belə, qəzet kağızında çap edilmiş, sıftlı üzlükələ örtülüş, illüstrasiyalar və dekorativ bəzəklər olmadan buraxılan nəşrlər üstünlük təşkil edir.

"Məktəblinin kitabxanası", "Uşaq ədəbiyyatı kitabxanası", "Dünya ədəbiyyatı kitabxanası" və digər seriyalar tipik tərtibatda buraxılır. Bu nəşrlər xüsusi qrafik əlamətlərə malikdir: serianın markası, onun adı və s. üzlükdə, cildin kötüyündə, titul vərəqində verilir.

Yüksək keyfiyyətli materiallardan hazırlanan yubiley, hədiyyə, xüsusi bədii, miniatür, faksimile, bibliofil (*kitab həvəskarlığı*) nəşrləri, bir qayda olaraq, az tirajla buraxılır. Onlar konstruksiya və formatına görə müxtəlif cür olur. Belə nəşrlər rəngli illüstrasiyalarla müşayiət olunur, super üzlüklerlə, futlyarlarla, manjetlərlə və s. təchiz edilir.

Ədəbi-bədii kitabların nəşr növləri

Ədəbi-bədii kitabların nəşr növləri ənənəvi olaraq bu sahədə bütün tipoloji bölgülərin işləniləb hazırlanması və müəyyənləşdirilməsi baxımından demək olar ki, yüksək səviyyədədir. Bu məsələ ilə bağlı xüsusi ədəbiyyatın dairəsi olduqca genişdir. Həmin problem Rusiyada və digər xarici ölkələrdə aparılmış bir sıra elmi-tədqiqatlarda, yazılmış dissertasiyalarda və dərc

olunmuş elmi məqalələrdə kifayət qədər ətraflı təhlil edilmişdir. Buna görə də biz nəşr növlərinin fərqləndirilməsinə bu və ya digər yanaşmanı daha aydın xarakterizə edən əsas nöqtəyi-nəzərlərin müzakirəsi ilə kifayətlənəcəyik.

XX əsrin 60-cı illərində Rusiyada ədəbi-bədii kitab nəşrinin tipologiyasına tekstoloji ədəbiyyatşunaslıq yanaşması ümumiləşdirilmiş şəkildə işlənmişdir. Belə ki, SSRİ Elmlər Akademiyası nəşriyyatında müəlliflər kollektivinin nəşr etdirdiyi "Mətnşunaslığın əsasları" ("Основы текстологии", Москва, 1962) adlı monoqrafiyada **Yevgeni İvanoviç Proxorovun** yazdığı "Nəşrin tipləri" fəslində və yenə də onun "Mətnşunaslıq: Klassik ədəbiyyatın nəşri prinsipləri" ("Текстология: принципы издания классической литературы", Москва, 1966) dərsliyində bütövlükə bədii ədəbiyyatın nəşr növləri probleminə daha geniş yer verilmişdir.

Y.İ. Proxorov ədəbi-bədii kitab nəşrlərini beş növə ayıır:

- 1) Əsərlərin tam külliyyati;
- 2) Əsərlər külliyyatı (əsərlər);
- 3) Seçilmiş əsərlər (seçmə əsərlər, seçilmişlər);
- 4) Toplu;
- 5) Bir əsərin müstəqil (ayrıca) nəşri.

Y.İ. Proxorov daha əvvəl nəşr olunmuş "Mətnşunaslığın əsasları" adlı əsərində qeyd edir ki, nəşrlərin növləri nəşrin tərkibindən asılı olaraq fərqləndirilir. Sonralar yazdığı dərslikdə isə o, bu fikri dəqiqləşdirərək bildirir ki, növlər üzrə nəşrlərin təsnifatının əsasında nəşrlərin tərkibinin bütövlük dərəcəsi dayanır.

Y.İ. Proxorovun konsepsiyasında hər şeydən əvvəl bölgünün əsasının seçimi, nəşrlərin növlərini müəyyənləşdirən tipoloji əlamət şübhə doğurur. Həqiqətən "nəşrin tərkibinin tamlıq (bütovlük) dərəcəsi" ni onun təklif etdiyi bədii ədəbiyyat nəşri növlərindən yalnız birinci üç bölgünün əsasına qoymaq olar:

- 1) Əsərlərin tam külliyyati;
- 2) Əsərlər külliyyatı;
- 3) Seçilmiş əsərlər.

Digər bölgülər, məsələn, toplu və xüsusən bir əsərin müstəqil nəşri üçün bu meyar əlverişli deyil. Bundan başqa, "nəşrin tərkibinin tamlıq (bütovlük) dərəcəsi" öz-özlüyündə ikinci əlamət, ədəbi-bədii kitab nəşrinin tipoloji əlamətlərinə münasibətdə daha əhəmiyyətli nəticə hesab olunur.

Y.İ. Proxorovun seçimində tekstoloji yanaşmanın spesifikasiyası görünür. Bu yanaşma zamanı diqqətin yalnız daha çox ədəbi-bədii kitab nəşri mətnlərinin hazırlığı xarakteri üzərinə cəmləşdirilməsi cəhdini özünü göstərir.

Kitab nəşrində mətnşunaslıq üçün daha az əhəmiyyət kəsb edən xüsusi kitabşunaslıq xarakteristikası isə bu zaman ikinci plana keçirilir.

Y.İ. Proxorovun təklif etdiyi növ adlarının özü də etiraz doğurur. Bu, hər şeydən əvvəl, növlərin tipoloji sırasına əsərlərin tam külliyyatının, əsərlər külliyyatının və seçilmiş əsərlərin əlavə edilməsinə aididir. Belə ki, onlar əslində nəşrin eyni növünün modifikasiyası, yəni şəklinin dəyişdirilməsidir.

Y.İ. Proxorov tərəfindən təklif edilmiş nəşrlərin növlərə ayrılmış meyari onların arasında sərhədləri dəqiq müəyyənləşdirməyə imkan vermir, xüsusilə əsərlər külliyyatı və seçilmiş əsərlər arasında fərqli qoymaq mümkün olmur. Toplular (*məcmuələr*) və seçilmiş əsərlər arasındaki sərhədi tapmaq da bir o qədər çətindir.

Bununla birləşdə belə bir faktı da qeyd etməmək olmaz ki, ədəbi-bədii kitabların nəşr növlərinin bu sxemi onların tipoloji sistemləşdirməsi və mətnşunaslıq istiqamətində praktik olaraq birinci cəhd idi. Bu sxem xüsusilə klassik ədəbi-bədii əsərlərin nəşrinin redaksiya-tekstoloji hazırlığı planı baxımdan kifayət qədər məhsuldalar oldu.

Kitab nəşrinin ədəbi-bədii növlərinin sistemləşdirilməsində əsas principlərə yaxın ilk yanaşma kitabxana-biblioqrafiya sahəsinin nümayəndəsi **Boris Yakovleviç Buxştabın** adı ilə bağlıdır. Belə ki, B.Y. Buxştab mətnşunas (*tekstolog*) kimi çox məşhurdur. O, Rusiya klassikasının bir çox nəşrlərinin çapa hazırlanmasında fəal iştirak etmişdir. Bununla belə, B.Y. Buxştab ədəbi-bədii nəşrlərin növ sistemləşdirməsini kitabxana-biblioqrafiya işinə uyğunlaşdırmağa cəhd göstərmişdir. Bu, onun "Ədəbi-bədii nəşrlərin tipologiyasının problemləri" ("Проблемы типологии литературно-художественных изданий") məqaləsində və bütövlükə kitabçılıq işinin spesifikasiyası əlaqədar olan əsərlərində özünü aydın göstərir (*Исследования и материалы*, 1975. Сankt-Peterburg, 32, c. 5-35).

B.Y. Buxştab tərəfindən təklif edilmiş ədəbi-bədii kitab nəşrlərinin növləri sisteminin üstünlüyü nədədir? Nəşrin hər bir növünün modifikasiyalarının ayrılmamasını, növlərin tam (*bütöv*) sxemini yaratmaq cəhdini bu sistemin üstün cəhətləri hesab etmək olar.

B.Y. Buxştab ədəbi-bədii kitab nəşrlərinin növlərini belə müəyyənləşdirir:

- 1) Əsərlər külliyyati
 - a) Əsərlərin tam külliyyati
 - b) Mətnlərin tam külliyyati
 - c) Mətnlərin seçilmiş qeyri-yaradıcı mətnlərlə tam külliyyati
 - ç) Ədəbi əsərlərin tam külliyyati

KİTABŞÜNASLIQ VƏ REDAKTOR SƏNƏTİ

№1 (6)

2018

- d) Bədii əsərlərin tam külliyyatı
- e) Eyni janrlı əsərlərin tam külliyyatı
- a) Seçilmiş əsərlərin külliyyatı

2) Əsərlər toplusu

- a) Müəllif toplusu
- b) Kollektiv toplu
- c) Almanax
- ç) Antologiya
- d) Müntəxəbat

3) Bir əsərin nəşri.

B.Y.Buxştabın təklif etdiyi ədəbi-bədii kitabların nəşr növlərinin bu sistemi Y.I.Proxorovun sxemində onunla fərqlənir ki, burada əsas növlərin sırasına nəşrlərin yalnız üç növü daxil edilmişdir. Onlardan hər biri keyfiyyətli fərqlərə malikdir və bu qrupun ümumi spesifikasını əks etdirir. B.Y.Buxştabın sxemində ədəbi-bədii nəşrlərin hər bir növünün daxilində modifikasiyaların az miqdarının mövcudluğu da nəzərə alınmışdır.

Bununla birlikdə bu sxemdə də aşkar ziddiyətlər var. Belə ki, "Eyni janrlı əsərlərin tam külliyyatı"nın əsərlər külliyyatının variansi kimi ayrılması, eləcə də "Əsərlərin tam külliyyatı"nın, "Bədii əsərlərin tam külliyyatı"nın və "Eyni janrlı əsərlərin tam külliyyatı"nın məqsədə uyğun şəkildə eyni tipoloji sıradə verilməsi ilə razılaşmaq olmaz.

"Eyni janrlı əsərlərin tam külliyyatı" hətta müəllifin özünün irəli sürdüyü meyar əsasında "Əsərlərin toplusu" modifikasiyasına uyğun gəlir. Axı eyni janrlı əsərlərin tam tərkibinə baxmayaraq, nəşrdə onsuz da həmin müəllifin yaradıcılığı bütövlükde deyil, yaradıcılığının yalnız bir hissəsi əks etdiriləcəkdir. Bunu "Bədii əsərlərin tam külliyyatı" haqqında da demək olar. Buna görə də "Bədii əsərlərin tam külliyyatı" "Əsərlər toplusu"ndan daha çox "Topular"ın növü kimi təsnifləndirilə bilər.

Bundan başqa, B.Y.Buxştabın sxemində digər çatışmazlıqlar da mövcuddur.

Ədəbi-bədii kitabların nəşr növlərinin tipologiyasına redaksiya-nəşriyyat və redaksiya-tekstoloji yanaşma 1970-ci illərdə Rusiyada N.P.Lavrovun bir sıra əsərlərində də ardıcılıqla təqdim edilmişdir. Bununla da onun elmi baxışları ədəbi-bədii kitab nəşrlərinin ümumi kitabşunaslıq baxımından sistemləşdirməsi prinsiplərinin hazırlanması və təkmilləşdirməsi istiqamətlərini inkişaf edirmişdir. N.P.Lavrov "Bədii, uşaq ədəbiyyatı, incəsənət, filologiya üzrə nəşrlər" ("Издания художественной, детской литературы, по искусству, филологии" (Москва, 1979) adlı dərs

KİTABŞÜNASLIQ VƏ REDAKTOR SƏNƏTİ

№1 (6)

2018

vəsaitində elmə nəşrlərin növlərə ayrılmışının yeni tipoloji əlamətlərini daxil etməyə çalışmışdır.

Ədəbi-bədii nəşrlərin növlərinin və onların növ müxtəlifliklərinin N.P.Lavrov tərəfindən təklif edilmiş sxemi özünün principial vəziyyətinə görə B.Y.Buxştabın yaratdığı sxemin sonrakı inkişafıdır. N.P.Lavrovun sxemi belədir:

1. Ayrı-ayrı əsərlərin nəşri:

- a) Tam mətnli ayrı-ayrı əsərlər;
- b) Qisaldılmış mətnli ayrı-ayrı əsərlər.

2. Toplular:

- a) Müəllif toplusu – janr, tematik, xronoloji və s.;
- b) Kollektiv toplu – janr, xronoloji, janr-xronoloji, tematik və s.: almanax, antologiya, müntəxəbat.

3. Əsərlər külliyyatı:

- a) Seçilmiş əsərlərin külliyyatı;
- b) Natamam əsərlərin külliyyatı;
- c) Əsərlərin tam külliyyatı.

Göründüyü kimi, əsas növlər sırasında nəşrlərin yalnız üç növü verilir: ayrı-ayrı əsərlərin nəşri, toplular, əsərlər külliyyatı. Belə ki, onlar məcmu halda öz növ müxtəliflikləri ilə nəşrlərin praktik olaraq bütün mövcud variantlarını əks etdirir. B.Y.Buxştabın sxemi ilə müqayisədə N.P.Lavrovun təhlil edilən sxeminin üstünlükləri onun daha çox ardıcıl olması, nəşrlərin növlərindən hər birinin modifikasiyasının ayrılması ilə əsaslandırılır.

Ədəbi-bədii kitab nəşrlərinin növü kimi toplunun yerinin o qədər də ciddi müəyyənləşdirilmədiyinə baxmayaraq, B.Y.Buxştaba nisbətən N.P.Lavrov öz sxemində həm müəllif, həm də kollektiv topluların əsas növlərini daha ardıcılıqla əks etdirmişdir. Bu halda topluların növləri əlamətlərinə görə tam ciddi şəkildə fərqləndirilir ki, bunun əsasında da onların tərkibi formalasdırılır: janr, tematik, xronoloji, janr-xronoloji və s. üzrə toplular.

Eyni zamanda ayrı-ayrı əsərlərin nəşrinin iki varianta: tam mətnli və qisaldılmış mətnli ayrı-ayrı əsərlərin nəşrinə ayrılması da yanlışdır. Hər şeydən əvvəl mətnin tamlığı və ya natamamlığı ədəbi-bədii kitab nəşri deyil, ədəbi-bədii əsərin xarakteristikasıdır. Mətnin ixtisarı, onun uyğunlaşdırılması zamanı isə artıq digər ədəbi-bədii əsərin mətni ilə işləmək lazım gəlir ki, buna da əsərin daha tam variantı kimi yox, başqa ədəbi-bədii əsər kimi baxılmalıdır. O, bir əsərin variantı kimi deyil, əsərin ayrıca nəşri kimi meydana çıxır.

Ədəbi-bədii kitab nəşrlərinin N.P.Lavrov tərəfindən təklif edilmiş sxemi vaxt baxımından son zamanlar işlənib hazırlanmış təsnifatlar-

dan biridir. Buna görə də orada əvvəlki bütün sxemlər, onların üstünlükleri və çatışmazlıqları nəzərə alınmışdır. Bununla belə, müəllif tekstoloji yanaşma şərtlərinin təsiri nəticəsində bir sıra səhv'lər də yol vermişdir. Sxemin ən uğurlu hissələri də elə müəllifin tekstoloji deyil, kitabşunaslıq xarakterli (*məsələn, əsərlər topluları variantlarının fərqləndirilməsi*) başqa tipoloji əlamətlərdən istifadəsi ilə bağlıdır. Bundan başqa, N.P.Lavrov bu tipoloji əlaməti “nəşriyyat təyinatı” (*məqsədli təyinata yaxın*) adlandırmış, hərçənd özü ondan istifadə etməmişdir. O, həmçinin ədəbi-bədii kitab nəşrləri növünün oxucu maraqları ilə əlaqəsini göstərmiş, yəni dolayısı ilə etiraf etmişdir ki, nəşrin növü eyni zamanda oxucu ünvanından asılıdır.

Kitabşunaslıq elmi baxımından ədəbi-bədii nəşrlərin növlərini əks etdirən sxem **S.P.Omilyançuk** tərəfindən işlənib hazırlanmışdır. Müəllifin “Əsərlər toplusu nəşr növü kimi” (“Собрание сочинений как вид издания”. M., 1971) mövzusunda namizədlik dissertasiyasında irəli sürülmüş bu sxem özünün daha ciddi düzülüşü ilə fərqlənir. Məhz bu tədqiqatda ilk dəfə kitabşunaslıq kateqoriyası kimi ədəbi-bədii kitab nəşri növünün müəyyənləşdirilməsi öz ifadəsini tapmışdır. Burada nəşrin hər növü öz məqsədinə (*məqsəd istiqamətinə*) uyğun olaraq “Müəllifin ədəbi irsi” üsulu ilə müəyyənləşdirilmişdir. Ədəbi-bədii kitabların nəşr növlərinin bölgüsünün əsasında məqsəd istiqaməti qəbul edilmişdir. Başqa sözlə, məqsəd istiqaməti subyektlər kimi onların spesifikasını və ədəbi-bədii kitabla ünsiyyətin nəticələrini əks etdirən ən əhəmiyyətli tipoloji əlamətlərdən biri hesab olunur.

Bütövlükdə S.P.Omilyançukun mövqeyi kitabın tipologiyası haqqında müasir kitabşunaslıq təsəvvürlərinə ən uyğun olanıdır və buna görə ədəbi-bədii kitabların nəşr növlərinin müəyyənləşdirilməsi probleminin həlli baxımdan ən perspektivli təsnifat hesab oluna bilər.

Bununla birlikdə bu konsepsiya da ədəbi-bədii kitabların nəşrinə xas olmayan “ədəbiyyatşunaslıq funksiyaları” ilə bağlı müəyyən çatışmazlıqlar var. Əger nəşr növlərinin təyinatına müraciət etsək, onda görərik ki, onların hamisının məqsədi “elmi cəhətdən əsaslandırılmış xarakteristika”, “xüsusi elmi araşdırma və ya müəllifin yaradıcılığının kütləviləşdirilməsi” olur. Sözsüz, ədəbi-bədii kitab nəşrləri cəmiyyətdə bu funksiyaları yerinə yetirə bilər və yerinə yetirir, lakin onlar əsas deyil, əhəmiyyətli deyil, tip yaranan deyil. Belə funksiyalar ədəbiyyatşunaslığın səlahiyyətindədir və onları ədəbi-bədii kitabların nəşrinə mexaniki daşımaq olmaz.

Nəticə

Ədəbi-bədii kitabların nəşr növlərinin sistemləşdirilməsinin əsas konsepsiyalarını təhlil edərək, belə nəticəyə gəlmək olar ki, nəşr növlərinin tipoloji meyarlarının təyinatına yanaşmalardakı fərqə baxmayaraq, tədqiqatçıların əksəriyyəti əsasında yalnız üç növün ayrılmamasını qanuni hesab edir:

- a) *Əsərlər külliyyatı;*
- b) *Toplu;*
- c) *Bir əsərin ayrı-ayrı nəşrləri.*

Lakin ədəbi-bədii kitab nəşrlərinin növlərindən hər birinin müəyyən müxtəlifliyinin mövcud olması və onların modifikasiyalarının ayrılması kitab işi təcrübəsində, xüsusilə kitab ticarətində bu sxemdən istifadə zamanı qarşısızlaşmaz çətinliklər yaradır.

Ədəbi-bədii kitab nəşrinin tipoloji əlamətlərdən istifadə etməklə onların dialektik vəhdətində bu sxemin qaydaya salınmasına ehtiyac yaranır. Bu sistemli əlaməti predmet, məqsədli təyinat və oxucu ünvanı adlandırırlar. Nəşrlərin növlərə ayrılmاسının əsasında da məhz bu sistem dayanır. Bu cür yanaşmaya tələbat və qanuna uyğunluq onunla təsdiq edilir ki, demək olar bütün tədqiqatçılar bilərəkdən, ya da bilməyərəkdən bu məsələnin həllində həmin sistemdən istifadə etmiş və ya ondan bəhrələnmişlər.

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, növ kateqoriyalarının adları (əsərlər toplusu, toplu, bir əsərin nəşri) praktik nəşriyyat terminologiyasından alınsa da, öz məzmunu baxımından onlarla uyğun gəlmir. Bundan başqa, bu terminologiyanın özü də hələlik sabitləşməmişdir və buna görə bəzi növ kateqoriyalarının daha uyğun mənalarının təpiləsi lazımlı gəlir.

Belə yanaşma zamanı ədəbi-bədii kitab nəşrinin üç növünü müəyyənləşdirmək daha qanuna uyğundur:

- a) *Əsərlər toplusu;*
- b) *Toplu;*
- c) *Bir əsərin nəşri.*

Bu halda onlardan hər biri öz predmetinə, məqsədli təyinat və oxucu ünvanına malik olacaqdır. Eləcə də hamısı birlikdə ədəbi-bədii kitab nəşrinin konkretləşdirilməsinin birinci mərhələsinin səviyyəsini təşkil edəcəkdir. Bu səviyyələrin sistemləşdirilməsi onların fərqləndirilməsi prinsipinə görə daha çox ümumidən xüsusiyyə doğru istiqamətlənməlidir. Ədəbi-bədii kitab nəşrinin əksetdirmə prinsipinə görə “ümumi - xüsusi - tək” üsulu nəşriyyat işinin təşkilində daha məqsədə uyğun hesab edilir.

Knyaz ASLAN**TYPOLOGICAL FEATURES
OF LITERARY AND ART EDITIONS****Summary**

The main purpose of this scientific article is to determine the specific features of species and types of literary and art publications. The article explores the features of classification, systematization and editing of literary and art publications. At the same time, effective recommendations are put forward here to further improve the design and editing of literary and art publications.

Key words: literary and art publications, classification of literary and art publications, systematization of literary and art publications, typology of literary and art publications, editing of literary and art publications, design of literary and art publications.

Князь АСЛАН**ТИПОЛОГИЧЕСКИЕ ОСОБЕННОСТИ ЛИТЕРАТУРНО-ХУДОЖЕСТВЕННЫХ ИЗДАНИЙ****Резюме**

Основной целью нынешней научной статьи является определение специфических особенностей видов и типов литературно-художественных изданий. В статье исследуются особенности классификации, систематизации и редактирования литературно-художественных изданий. В то же время здесь выдвигаются эффективные рекомендации для дальнейшего улучшения оформления и редактирования литературно-художественных изданий.

Ключевые слова: литературно-художественные издания, классификация литературно-художественных изданий, систематизация литературно-художественных изданий, типология литературно-худо-

жественных изданий, редактирование литературно-художественных изданий, оформление литературно-художественных изданий.

ƏDƏBİYYAT**a) Azərbaycan dilində**

1. Aslan K. Şəxsiyyətin formalaşmasında bədii ədəbiyyatın rolü: Monoqrafiya. – Bakı, 2005, 330 s.
2. Ədəbiyyatşünaslıq: Ensiklopedik lüğət. – Bakı, 1998, 320 s.
3. Ədəbiyyat nəzəriyyəri: Dərs vəsaiti. – Bakı, 2012, 230 s.
4. Vəliyev İ. Ədəbi-bədii və uşaq kitablarının redaktəsi: Dərslik. – Bakı, 2012, 202 s.

a) Rus dilində

5. Бухштаб Б.Я. Проблемы типологии литературно-художественных изданий // Книга: Исслед. и материалы, 1976, Сб. 32, с. 5-35.
6. Гречихин А.А. Типология книги. – Москва: Книга, 1984, 72 с.
7. ГОСТ 16447-78. Издания. Термины и определения основных видов. Взамен ГОСТ 16447-70; Введ. 01.07.79. 19 с.
8. Коҗевников Г.В. Типология литературно-художественной книги: Учебник. – Москва, 2001.

Rəyçilər: dos. R. Süleymanov, dos. S. Quliyeva